

A kráni gondolkodás

KULTÚRA

Kevés olyan játékos és kalandmester van aki Kránt nem úgy fogná fel, mint Ynev egyik leggonoszabb hatalmát. Amikor a manifesztáció ellen kötött szövetségről esik szó, úgy említik, mint a mindkét fél részre a legkevésbé rossz, de azért rossz megoldást. Bár nem vitathatom, hogy a Krán gonosz, hiszen az ottani világnézet a ma követendőnek tartott értékrenddel összeegyeztethetetlen, ám az általánosan elterjedt képet nem nevezném helyesnek.

Mentállény

A legelterjedtebb, és talán az egyik legnagyobb tévhit az, hogy a kráni erkölcs az érzelmek nélküli létet tartja helyesnek. Hiszen létezhet-e fejdász a klánjához kötődő hűség nélkül, fejlődhet-e az, akit nem hajt a fejlődés iránt érzett vágy? De beszélhetünk a hit fogalmáról is, amely szintén érzelem. Vajon melyik kráni ne érezne ilyen, vagy hasonló érzelmeket? A céljaidat csak az érzelmeid jelölhetik ki, a hideg és számító logika sohasem.

A cél elérésére használt módszer, a pillanatnyi cselekvés meghatározása viszont már a jóval fejlettebb mentáltest feladata. De mitől is fejlettebb a mentál? A válasz igen egyszerű. Már a legegyszerűbb létformák is rendelkeznek az Érzékelés mentális központjával. A mozgás központ sem sokkal később jelenik meg.

A fejlődés folyamatos. Nem vitatható az sem, hogy az állatokban már létezik emlék központ is. És bár az állatok körében a kommunikáció nem mindig hangokkal történik, ehhez bizony beszédközpont kell. Az akarat központban megjelenő gondolatokat még az ösztönök vezérlik.

Az asztrál első megnyilvánulása az állatoknál jelenik meg, tehát jelentősen később, mint a mentáltest első csírája. Ekkor még csak az alapvető ösztön érzelmek kifejezésére képes. A következő lépést az értelmes lények motiváció szerepét betöltő érzelmei jelentik. A mentáltest csúcsát jelentő akarat központot tehát az asztráltest „vezérli”. A fejlődésnek, kiemelkedésnek előfeltétele a jól működő, fejlett asztráltest. És ezzel a krániak is tisztában vannak.

A fiatal asztráltestnél jóval ősbibb mentálnak volt ideje csiszolódni, érlelődni, tökéletesedni, így az ember esetében jóval fejlettebb, mint az asztráltest. Bár célokat meghatározni továbbra sem képes, a cselekvés módjának meghatározására tökéletes. Ezért pillanatnyi rövidebb távú döntések meghatározására sokkal alkamasabb, mint az asztráltest. Erre a felismerésre alapul az érzelemmentes döntéseket előnyben részesítő kráni gondolkodásmód. A létező érzelmek feladata a hosszú távú célok meghatározására szorítkozik.

Egy kráni tehát kíméletlen, hűvös logikával hozza meg döntéseit, és a pillanatnyi érzelmektől, érzésektől nem zavartatva, a leghatékonyabb módon tör azok felé a célok felé, amelyeket bizony a létező, és figyelembe is vett érzelmei jelölnek ki. A kráni nem megszünteti, kizárja, vagy elnyomja érzelmeit, hanem bölcs király módján uralkodik rajtuk, ám nem feledi sohasem, hogy céljait az érzelmei határozzák meg.

Mortel

Hol van egy ember élete, amikor egy lélek sorsa, és sok-sok elkövetkező élet milyensége a tét? Kérdezi joggal nem egy kráni bölcs. A kérdést tovább gondolva hamar eljön a következő. Hagyni kell-e, hogy egy ember olyan hibákat kövessen el, amik több elkövetkező életére negatív hatással vannak? A fejlődés, a halhatatlan lélek fejlődése, megerősödése olyan cél, amiről egyetlen ynevi halandó sem feledkezhet meg.

A kráni logika e kérdésre egyetlen választ ad, mind a hibákat elkövető lélek, mind a közösség érdeke az, hogy a további hasonló hibákat, akár a hibákat elkövető ember élete árán is megakadályozza. Mivel a hibák elkövetője is tisztában van ezzel, elfogadja, sőt helyesli is e gondolatot, bizony nehéz lenne megmondani, hogy ki az áldozat. Két ember ott segít egymáson, ahol mindketten helyesnek tartják. Ez idegen értékrend lehet, de nem lehet abszolút gonoszság.

És Krán elszigeteltsége javarészt annak köszönhető, hogy e gondolatokat nem akarja senkire ráerőltetni. Aki nem jutott el idáig, olyan istent tisztel aki esetleg nem igazságosan ítél, azzal szemben ezt a gondolatot nem akarják alkalmazni, mert az ő egyéni szempontjait is tiszteletben tartják. Barbárnak nevezik a másképp gondolkodót, de tiszteletben tartják a szabadságát.

A mortel belső kaszt az, aki segítséget nyújt a híveknek abban, hogy megtalálják a fejlődést nyújtó elkövetkező életet. Ez a kaszt képviseli azt a törvényt, tudást amit Ranagol adott a kráni népnek. A papi szerephez hasonlatos különleges feladat az, amiért csak a legjobb fejedelmek lehetnek mortelek. Az egyetlen előny, amivel egy mortel sosem él, a meglepetés előnye... Ugyanis az ő feladatuk az is, hogy figyelmeztessék a célpontot arra a hibájára, amiért (saját érdekében) meg kell halnia. Ugyanez a gondolat természetesen nem csak emberéletek,

hanem szervezetek, tartományok esetében is érvényes.

Dúlás

Érdekes a Dúlás okait is átgondolni, vagy sokkal inkább azt, hogy vajon mi történt volna, ha Ynev történelmét nem tarkítja ez az esemény. Vajon idejében létrejöhetett volna a büszke, ám harcra „képtelen” Pyarron és Krán között a manifesztáció elleni szövetség? Nem hiszem, miként azt sem, hogy e szövetség nélkül sikerült volna megállítani az amundokat. Hány lélek esett volna áldozatul? Kik a dúlás idején meghaltak, azok azóta mind újjászülettek valamilyen formában. A Dúlás volt hát a szükséges rossz, mondja Krán, és ismeri el Pyarron.

Krán történelmében természetesen nem a szükséges rosszként ismert Dúlás volt az egyetlen háború. A Manifesztációs Háború okait ismerjük, és a többi háború okainak sem volna nehéz utánagondolni. A menekülő „gorvikiak” segítségére sietett, mert nem akarta, hogy lelkek ezreit áldozzák fel Domvik 7. arcának. A feledés kódéba vesző Godon is szükségszerűvé a pusztulását. Vajon melyik más ország mondhatja el magáról, hogy csak akkor viselt külső háborút amikor az szükséges volt?

Yllinor

Az egyetlen ország ami különleges elbánásban részesül, nem más mint Yllinor. A folyamatos határvillongások, és az Anath Akhan kiengedése (kiküldése) első ránézésre nagyon nehezen magyarázható lépésnek tűnik. Azonban létezik egy elfogadható magyarázat is, ami következik az eddig vázolt kráni logikából. Ez pedig az, hogy Yllinort nem a barbarikum részének, nem ellenségnek, hanem különleges státuszú tartománynak tekintik.

A tényekhez hozzátartozik, hogy Chei királynak felajánlották, hogy az általa uralandó (alapítandó) külső tartomány a birodalom része lehet akkor, ha elismerik Ranagol bizonyos tanait. Bár ez az ajánlat meglehetősen durva visszautasításban részesült, nem szabad

elfeledni, hogy Chei király Yllinor területére a birodalmi akarat által kijelölt consular.

Ha Yllinor-t kráni szemmel nézzük, akkor bizony az önön életét semmibe vevő módon bátor, mindig bizonyítani és fejlődni kész Yllinori nem tűnik idegennek. Nem tűnik, hiszen a lelkeket ért sérelmet ő sem tűri, ő is megtorolja. Ő is tiszteletben tartja mások szabadságát, az ő istene is igazságosan dönt. Más elvek szerint, de elvhűen.

Ha pedig Krán, krániként, egyenjogú hasonló partnerként tekint az Yllinoriakra, akkor érthető az Anath Akhan kitelepülése. Hiszen egy hívő, csak saját istenétől (Ranagoltól) kaphat olyan isteni sugallatot, amit utána el is fogad. Ha pedig így történt, akkor érthető, hogy a kráni tudás elvándorlását máskor minden eszközzel megakadályozó birodalom miért nem tett semmit a klán kivándorlása ellen. Ha pedig Yllinorra, mint Krán másvallású kiterjesztésére, és nem mint idegen országra tekintenek, akkor máris érthetővé válik a határ körüli helyzet is. Ez mind az Yllinoriak, mind a Krániak fejlődést

szolgálja, meg akkor is, ha Yllinor erről kicsit másképp gondolkodik.

Zárszó

Sok kérdés van amin el lehet még gondolkodni, akár a lélek számára előnyös reinkarnációt biztosítani hivatott kráni emberáldozatot, és a lelket tisztítóúzben megégetésre bocsátó, és egy számára adott esetben idegen angyal/arc kezébe ajánló Domvik szertartást is össze lehetne hasonlítani. De azt hiszem ez nem szükséges hiszen e kép egészét alkot, illeszkedik az ynevi történelemhez, vallásokhoz és kellőképp idegenné teszi a krániakat ahhoz, hogy a legtöbb ember első látásra gonosznak tartsa őket. Nem óhajtom fölöslegesen továbbragozni a témát, mindenki gondolja tovább!

?.
Szerző: The Elf
Forrás: ismeretlen
Szerkesztette: Magyar Gergely